

ACOLO UNDE CANTA RACII

De Delia Owens

#1 BESTSELLER NEW YORK TIMES

RECOMANDAREA NOASTRA

“Acolo unde canta racii” este o carte tulburatoare dar, simultan, nesperat de electrizanta si uluitoare, un amestec interesant intre povestea de maturizare a Kyei, personajul nostru principal, misterul unei crime si o scrisoare de dragoste catre natura. O carte despre maturizare, despre natura, despre singuratate si abandon, despre progres si pasiune si, mai important decat orice, despre a fi om.

Desi Delia Owens se afla la debutul scriitoricesc literar cu acest roman, aceasta informatie nu reuseste sa dezarmeze cititorul sau sa ii distruga impresia ca autoarea aterne slove pe hartie inca din pruncie. Nu pot decât să apreciez stilul în care Delia Owens a scris această carte și să aplaud documentarea făcută pentru a da viață unui mediu mai puțin accesibil traiului de zi cu zi, o mlaștină aflată pe malul oceanului, de pe coasta Carolinei de Nord.

Modalitatea lenta si totusi intriganta in care se scurge actiunea, descrierile vivide care te fac sa te pierzi printre file si sa te regasesti in mlastina, inconjurat de pasari, de ferigi si de apusul calduros urmarit pe malul lacului si cuvintele mestesugite indelung, alese si impreunate de un faurar desavarsit te cuceresc instant, te poarta cu ele spre lumi nevazute si ti se imprinta pe suflet.

Actiunea se desfasoara pe doua planuri. Unul dintre ele incepe in anul 1969 cand doi baieti pe biciclete il gasesc pe unul dintre localnicii foarte cunoscuti mort intr-o baltoaca, sub un foisor. Autoritatiile nu reusesc sa gaseasca niciun semn si nicio dovada a ceea ce s-a intamplat cu Chase Andrews. Cum caderea neintentionata si accidentala a acestuia prin trapa deschisa a foisorului pare imposibila, politistii incearca sa isi explice motivul crimei. Fiind totusi vazut ani la rand in compania ciudata a Fetei Mlastinii si pornind de la neîncrederea oamenilor în ea, de la prejudecățile pe care le afișau în ceea ce o privea pe cea venită din sălbăticia apelor, aceasta devine, pe nedrept, principala suspectă de moartea tânărului Andrews.

Deși o moarte ne este prezentată chiar din debutul romanului aceasta nu va fi totuși principalul subiect al cărții, chiar dacă autoarea ne ține în permanență la curent cu

desfășurarea anchetei, alternând capitolele din prezent cu cele din trecut, din trecutul Kyei. Astfel, cel de-al doilea plan al leturii ne-o prezintă pe Kya Clark ce își duce zilele în mlaștină din afara orașului.

Cei ce trăiesc în acea zonă erau considerați de orașeni drept Gunoii Mlaștinii. Tânara noastră protagonistă, Kya, face parte dintr-o familie cu extrem de multe probleme cauzate în special de tatăl betiv și violent și este astfel nevoită să se dezvolte într-un mediu precar, parasită, abandonată, abuzată și nedorită. Chiar din primele pagini ale romanului asistăm la plecarea mamei, iar apoi, rând pe rând, toți ceilalți frați și surori ai Kyei părăsesc căminul astfel că la un moment dat ajungem să o urmărim pe micuța supraviețuind de una singură în baracă ce le servea drept casă. Progresiv, cele două povești se apropie până în punctul proximal unde se întâlnesc și trecem împreună de Kya prin ultima parte a romanului ce reușește să te țină cu sufletul la gură. De asemenea, stilul de descriere al autoarei reușește să te unească atât de mult cu elementul natural și cu mlaștină încât, pe parcursul ultimelor pagini, ne înțercă un puternic sentiment de stinghereală, de alienare și de clausturare.

Cu toate ca pe mine a reusit sa ma cucereasca de la primele cuvinte si sa-si castige o pozitie de top in imaginara mea lista a cartilor preferate, recunosc ca nu este pentru toata lumea. Daca descrierile ce se intind pe mai multe pagini te plictisesc si lipsa de actiune dintr-un roman reuseste sa iti piarda interesul rapid, cred ca aceasta carte s-ar putea, cumva, sa nu fie pe gustul tau.

Nu vreau sa dezvalui mai mult din actiune de teama de a nu spune prea mult asa ca, in final, o sa ma limitez in a spune ca este o lectura care va va inspira, va va ghida si va ramane mult, muuult timp in minte si in suflet.

Ca sa va intrig si mai mult, va informez cu multa candoare de iesirea unui film bazat pe aceasta carte asa ca, indiferent daca va aflati in categoria cartilor sau a filmelor, veti putea face cunostiinta cu micuta noastra Kya.

“Uneori Kya se plimba singură pe plajă și, în vreme ce apusul desena dâre colorate pe cer, simțea valurile izbindu-i inima. Își lăsa mâna să atingă valurile, apoi întindea spre cer brațele. Simțind conexiunile. Nu cele despre care vorbise mămica și Mabel – Kya n-avea să aibă nicicând gașca ei de prieteni apropiați și nici legăturile descrise de Jodie, fiindcă nu avusese niciodată propria-i familie. Știa că anii de solitudine îi afectaseră comportamentul, făcând-o altfel decât ceilalți, însă nu fusese ea de vină pentru singurătatea asta. Mare parte din ce știa învățase din sălbăticie. Natura o hrănise, o educase și o protejase când nimeni altcineva n-ar fi făcut-o. Dacă din felul său diferit de-a se purta rezultau anumite consecințe, atunci erau și acestea funcții ale miezului esențial al vieții.

